

[Sigsgaard.]

enige i det, der er meningen med den ekstra million; den skal nemlig bruges til en udvidelse af handelen med Østeuropa, og ser man i den økonomiske årsoversigt, vil man se, at netop handelen med Østeuropa udvikler sig adskilligt langsommere end handelen med så mange andre dele af verden, så det er i og for sig et godt formål. På den anden side er vi ikke enige i den måde, disse fonde er indrettet på og fungerer på, den måde, de skaffer pengene på, og heller ikke i den måde, de i almindelighed anvender pengene på; det havde jeg lejlighed til at gøre rede for for nogen tid siden, da vi behandlede den nye fond til udvikling af industriprodukter. Derfor må vi undlade at stemme vedrørende dette ændringsforslag.

Socialdemokratiet har også foreslået et forhøjet tilskud til vanskeligt stillede kommuner. Vi er enige i, at byrdefordelingsreformen ikke blev nogen reform, og at forskellen mellem rige og fattige kommuner er skandaløst stor, og derfor kan vi stemme for forslaget, selv om det selvfølgelig — og det går jeg ud fra at socialdemokraterne også erkender — kun er en lap.

En egentlig løsning får man, hvis man f. eks. følger vores tanker om at afskaffe kommuneskatten helt og holdent, men på en sådan måde — i modsætning til et andet forslag, der har været fremsat her i tinget — at det kommunale selvstyre snarere udvides end indskrænkes. Det var glædeligt at høre fru Grethe Philip her i dag tale om, at byrdefordelingsreformen slet ikke kunne anses for afsluttet. Deri ligger — med den måde, det blev sagt på — en erkendelse af, at det faktisk ikke er helt godt nok, det, vi arbejder med i dag, og et tilsagn om at gå videre. Blot vil jeg håbe, at man også, bare et lille øjeblik eller nogle minutter, vil overveje de radikale forslag, der ligger — der ligger et fra SF, og der ligger et fra VS — inden man bare går videre med at sætte lapper på et eksisterende system. Jeg så meget gerne, at man lige overvejede det, så vi i hvert fald i betænkningen fra det udvalg, der skal behandle spørgsmålet til sin tid, kan se nogle linjer, hvad enten de nu er positive eller negative, om de forslag, som vi har stillet. Det er jo ikke, burde ikke være en naturlov, at vi altid skal vælge de aller mest kortsigtede løsninger. Det ville være forfriskende,

hvis man for en gangs skyld gik virkelig grundigt til værks og stillede kommunerne lige, ikke bare stillede dem lidt mindre ulige, men lige.

Statens nuværende stærke stilling i forhold til kommunerne beror bl. a. på, at staten får kildeskattens fulde provenu, men kun betaler kommunerne det, der svarer til skatten af 1968-indkomsten i det kvartal, vi er i nu. Kommunerne har protesteret herimod og vil gøre det igen, har jeg forstået. Når finansministeren i et ændringsforslag anfører, at bl. a. det forhold bevirker, at skatteindtægten bliver væsentligt større end påregnet, så kan vi selvfølgelig ikke stemme imod det, for sådan bliver det simpelt hen. Men det betyder ikke, at vi er enige i den politik, der er ført over for kommunerne her.

Endelig har VS selv stillet nogle ændringsforslag. Vi foreslår — og det har vi jo gjort tidligere uden held — at statsrevisorerne honorar bortfalder. Det er ikke, fordi vi vil jage nogle enkelte udmærkede medlemmer af dette ting, som det har været antydnet tidligere, men det ligger sådan, at de i forvejen har det sædvanlige folketingshonorar, der jo snart er oppe på 60.000 kr. om året, og så er der ingen grund til fortsat at lægge 35.000 kr. oveni.

Mange andre honorarer burde bortfalde. Vi har tidligere taget fat på det kgl. teaters tilsynsråd og finder det stadig væk urimeligt, at dets medlemmer skal have tusinder af kroner for en meget beskeden arbejdsindsats; jeg har dokumenteret, hvor beskeden denne arbejdsindsats er. Jeg har tidligere henstillet til finansudvalget, at det lugede ud i honorarerne, men det har man måske ikke rigtig haft tid til. I så fald synes jeg, det er beklageligt; det er en af de opgaver, man skal have tid til.

Vi foreslår, at der som u-landsbistand ydes 6 mill. kr. til befrielsesbevægelser og befrielsesparter i Portugisisk Guinea, i Angola og i Mozambique. Befrielsesbevægelserne administrerer store dele af de 3 områder og har opbygget vejnet, hospitalsvæsen, skolevæsen osv. De har et stort behov for teknisk og humanitær bistand, og de får allerede en vis bistand fra Sverige — og selvfølgelig også fra flere andre lande, men nu nævner jeg vores naboland Sverige. Sidste år foreslog vi kontant hjælp til dem til deres egen fri disposition. Det fik såvel ministeren